

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 18Er/378/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417206625
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Rajňák
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2021:4417206625.5

Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: Advocate, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: Q. Z., G.. XX.XX.XXXX, K. J.R. XXXX/XX, XXX XX O., právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Ema Zacharová, advokát s.r.o., so sídlom Forgáčova bašta 5676/7, 940 01 Nové Zámky, o vymoženie 300,- Eur s príslušenstvom, známy úrok vo výške 633,53 Eur, známy úrok z omeškania vo výške 36,81 Eur, poplatok vo výške 480,50 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur, trovy mediačného konania vo výške 227,27 Eur, poplatok za upomienky vo výške 10,- Eur a trovy exekúcie, takto

rozhodol:

Súd uznesenie Okresného súdu Nové Zámky, vydané súdnym úradníkom, pod sp. zn. 18Er/378/2017 - 66 zo dňa 30.09.2019 mení tak, že námietkam povinnej vyhovie.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie (zápisnica spísaná pred súdnym exekútorom) zo dňa 05.01.2017 domáhal voči povinnej vykonania exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku sp. zn. SRSAspA 00743/16 zo dňa 25.05.2016 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“), ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 19.09.2016 a vykonateľnosť dňa 02.11.2016. Rozhodcovským rozsudkom bola povinne uložená povinnosť zaplatiť sumu vo výške 316,- Eur, úrok v sume 501,56 Eur, úrok z omeškania v sume 19,95 Eur, poplatok v sume 480,50 Eur, úrok vo výške 39,15% ročne zo sumy 316,00 Eur od 19.11.2015 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5,00 ročne zo sumy 316,00 Eur od 19.11.2015 do zaplataenia, zmluvnú pokutu 33,00 Eur, trovy mediačného konania 227,27 Eur, poplatok za upomienku 10,00 Eur, trovy rozhodcovského konania vo výške 287,18 Eur, všetko spoločne v mesačných splátkach vo výške 180,- Eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného zaplataenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplataenia čo i len jednej splátky riadne a včas.

2. Ako vyplynulo z návrhu na vykonanie exekúcie, povinná, po podaní návrhu na začatie rozhodcovského konania, uhradila sumu 16,- Eur.

3. Vydaniu rozhodcovského rozsudku predchádzala Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 405701642 (ďalej len „zmluva“), uzavretá dňa 12.08.2013 medzi oprávneným a povinnou, podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Na jej základe oprávnený poskytol povinnej spotrebiteľský úver vo výške 1000,- Eur, pričom povinná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 872,- Eur, teda celkovo sa zaviazala zaplatiť sumu 1872,- Eur.

4. Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru (ďalej len „VOP“).

5. Oprávnený s povinnou uzavreli v deň podpisu zmluvy t. j. 12.08.2013 aj rozhodcovskú zmluvu. Rozhodcovská zmluva má formu predtlačenej zmluvy, kde boli len rukou dopísané osobné údaje povinnej. V čl. I. - ZÁKLADNÉ USTANOVENIA sa uvádza, ktorý súd sa rozumie pod pojmom rozhodcovský súd na účely zmluvy a čo pod rozhodcovským konaním. V čl. III. zmluvy nazvanom „Poučenie o rozhodcovskom konaní“, je vysvetlený priebeh rozhodcovského konania. Článok II. nazvaný „Predmet zmluvy“ obsahuje vymedzenie súdov, pred ktorými sa môžu riešiť prípadné spory, vzniknuté z predmetnej zmluvy nasledovne: „1. Všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 405701642 uzatvorenej dňa 12.08.2013, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmieniek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných pravidiel Stáleho rozhodcovského súdu,

b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

2. Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov právnych vzťahov uvedených v bode 1. tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.

3. Zmluvné strany sa dohodli, že ktorákoľvek zo zmluvných strán má právo odstúpiť od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu, a to v lehote 10 dní od uzatvorenia tejto zmluvy. Odstúpenie od zmluvy musí byť v písomnej forme doručené v uvedenej lehote druhej zmluvnej strane.“

6. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.03.2017 požiadal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava (ďalej len „súdny exekútor“), tunajší súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

7. Dňa 27.09.2017 tunajší súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora.

8. Súdny exekútor postúpil súdu priebežne námietky povinnej resp. jej právnej zástupkyne nasledovne: námietky doručené súdnemu exekútorovi e-mailom dňa 06.12.2017 a námietky doručené súdnemu exekútorovi e-mailom dňa 11.12.2017 (dátumy na námietkach: 01.12.2017, 11.12.2017, a 01.12.2017) postúpil súdu podaním zo dňa 13.12.2017, námietky podané právnu zástupkyňou povinnej zo dňa 11.12.2017 postúpil podaním zo dňa 16.11.2018.

9. Z jednotlivých námietok vyplynuli nasledovné skutočnosti: Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu SRSApA 00743/16 nikdy nebol doručený povinnej a bol ako celok vydaný v rozpore so zákonom a ani z časti nie je spôsobilý byť exekučným titulom a nie sú splnené podmienky pre jeho výkon exekúciou a z toho dôvodu je predmetná exekúcia neprípustná. Povinná zároveň poprela, že by oprávnený mal voči jej osobe pohľadávku tak, ako je to uvedené v doručenom upovedomení o začatí exekúcie. Povinná ďalej namietala, že v návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 05.01.2017, ktorý jej doručil oprávnený sa uvádza ako exekučný titul rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre Arbitráž zo dňa 25.05.2016, sp. zn. SRSApA 00743/16, zriadeného záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž. Ide teda, podľa názoru povinnej, o rovnakú spisovú značku rozhodcovského rozsudku ako je uvedený v upovedomení o začatí exekúcie ale iný súd, ktorý ho vydal. Vzhľadom k tomu sa povinná nevie vyjadriť, či rozsudok uvedený v návrhu na vykonanie exekúcie a v upovedomení sú totožné. Okrem toho v upovedomení o začatí exekúcie uvádzaný rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SRSApA 00743/16, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. zo

dňa 25.05.2016 nespĺňa podmienky formálnej a materiálnej vykonateľnosti, preto na základe takéhoto exekučného titulu súd nemal vydať poverenie na výkon exekúcie a už prebiehajúcu exekúciu mal zastaviť. Navyše povinnej nikdy neboli priamo poskytnuté finančné prostriedky z predmetnej zmluvy o úvere a tieto boli použité iba na vykrytie neprimeraných sankcií z predchádzajúcich úverov, ktoré mi oprávnený poskytol v minulosti. Podľa názoru povinnej odplata podľa zmluvy o úvere je neprijateľná a prevyšuje odplatu stanovenú v § 53 odsek 6 Občianskeho zákonníka platnom v čase uzavretia zmluvy. RPMN 87,20 % činí zmluvu o úvere úžernickou a takáto zmluva je v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch neplatná. Podľa názoru povinnej, ak zmluva v časti odplaty odporuje zákonu alebo dobrým mravom, je nutné tento dôvod neplatnou vziať na celú zmluvu a neplatnou je v tomto prípade zmluva o úvere ako celok. Zmluva o úvere zo dňa 12.08.2013 neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov vyžadovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, preto sa tento úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ uvedeného zákona za bezúročný a bez poplatkov. Oprávnený žiadnym spôsobom nepreveroval schopnosť povinnej splácať poskytnutý úver, ale práve naopak. mal vedomosť o tom, že má finančné problémy, kvôli ktorým nie je schopná splácať úvery, ktoré jej poskytol už v minulosti. Keďže oprávnený nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle zákona, nie je oprávnený vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a keďže ide o hrubé porušenie zákonnej povinnosti, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Povinná zároveň poukázala na Smernicu Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a rozsudok C - 40/08 Európskeho súdneho dvora, podľa ktorých súd, ktorý rozhoduje o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského nálezu vydaného bez účasti spotrebiteľa, musí pokiaľ má za týmto účelom k dispozícii potrebné informácie i bez návrhu posúdiť neprimeranosť rozhodcovskej doložky a ak ide o neprimeranú doložku, prislúcha tomuto súdu vyvodiť všetky dôsledky. Podľa názoru povinnej v tomto prípade neexistovala právomoc rozhodcovského súdu, nakoľko rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4/ Občianskeho zákonníka, ktorá vo svojich dôsledkoch predstavuje výrazný zásah do práv povinnej ako spotrebiteľa. V rozhodcovskom konaní neboli zohľadnené normy na ochranu spotrebiteľa, povinná nemala možnosť oboznámiť sa s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu, pretože ich nikdy nečítala ani nevidela. Na absolútne neplatnú zmluvnú podmienku súd prihladne aj bez návrhu a rovnako bez návrhu súd exekúciu o plnenie z takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky zastaví. Ak je neprijateľnou zmluvnou podmienkou samotná rozhodcovská doložka, súd zastaví exekúciu v celom rozsahu, ktorej podkladom bol exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý svoju právomoc odvodzoval z neprijateľnej rozhodcovskej doložky. Na základe vyššie uvedených skutočností je povinná toho názoru, že rozhodcovská zmluva zo dňa 12.08.2013 je absolútne neplatná a preto žiada, aby súd jej námietkam vyhovel a exekučné konanie zastavil. Zároveň žiadala, aby jej bola priznaná náhrada trov konania v plnej výške.

10. Námietky povinnej zaslal súd na vyjadrenie oprávnenému. Oprávnený súdu dňa 08.01.2019 doručil vyjadrenie k námietkam povinnej, v ktorom uviedol, že vzhľadom k tomu, že povinný svoj záväzok neplnil riadne a včas, oprávnený podal návrh na začatie rozhodcovského konania na Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž. Rozhodcovský súd dňa 25.05.2016 uplatnenému nároku vyhovel a rozhodol rozsudkom sp. zn. SRSAspA 00743/16. Povinná prevzala rozhodcovský rozsudok do vlastných rúk dňa 09.06.2016, pričom prevzatie predmetnej písomnosti potvrdil vlastnoručným podpisom na poštovej doručenke. Podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, platného v čase uzavretia zmluvy o úvere, je neprijateľnou podmienkou dojednanie, ktoré vyžaduje v rámci dojednej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Je nepochybné, že rozhodcovská zmluva, dohodnutá medzi oprávneným a povinným je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od povinného, aby spory s oprávneným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. V rozhodcovskej zmluve v článku II. v bode 1 sa uvádza: zmluvné strany sa dohodli riešiť všetky spory vzniknuté z predmetných zmlúv o úvere buď pred Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. alebo pred príslušným všeobecným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde. Z toho jasne vyplýva, že nie je daná výlučnosť rozhodcovského súdu a povinný sa má možnosť v prípade nespokojnosti obrátiť na všeobecný súd. Povinný má teda kedykoľvek právo slobodne sa rozhodnúť, na ktorom orgáne uplatní svoje právo. Na podporu svojich tvrdení uviedol oprávnený niekoľko súdnych rozhodnutí, napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/107/2015. Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 12Cb/114/2014, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Er/1464/2015 zo dňa 13.11.2017

a na rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 6C/176/2014. Oprávnený odmieta akékoľvek argumenty povinného, ktoré majú evokovať stav, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná. V prípade predmetnej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú podmienku, v prípade ktorej nemôže ísť o podmienku neprijateľnú v zmysle naznačovanom povinným. Oprávnený je presvedčený, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne, v zmysle platných právnych predpisov a nemožno mať teda žiadne pochybnosti o jej legitímnosti. Oprávnený si dovoľuje konštatovať, že prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov. Rovnaký záver vyplýva aj zo znenia aktuálne účinnej smernice č. 2005/48/ES spotrebiteľskom úvere, ktorá zaväzuje členské štáty zabezpečiť primeraný a účinný postup na urovanie spotrebiteľských sporov, ktoré sa dotýkajú zmluvy o úvere. Podľa názoru oprávneného treba zdôrazniť, že platné a účinné ustanovenie týkajúce sa spotrebiteľských úverov sú vo vzťahu k právnej úprave spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku nielen *lex specialis*, ale aj *lex posterior*, a teda majú jednoznačne prednosť pred zákonom. V predmetnom prípade bola medzi oprávneným a povinným uzatvorená rozhodcovská zmluva, a to na samostatnom liste papiera, oddelene od samotnej Zmluvy o úvere. Oprávnený poukazuje zároveň na to, že povinný svojím podpisom vyhlásil, že s uzatvorením Rozhodcovskej zmluvy súhlasí, zároveň vyhlasuje, že bol pred uzatvorením zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy. Oprávnený navyše poukazuje na to, že vzhľadom na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako aj Ústavného súdu, rozsah zákonnej prieskumnej povinnosti súdu skúmať exekučný titul je obmedzený len na preskúmanie formálnych a obsahových náležitostí exekučného titulu, t. j. či je predložený exekučný titul spôsobilým podkladom na vykonanie exekúcie. Z rozhodcovského rozsudku je jasne zrejmé, že rozhodcovský súd posúdil Zmluvu o úvere ako platnú a odplatný právny úkon a na jeho základe priznal oprávnenému voči povinnému nárok na plnenie. Rozhodcovský rozsudok, ktorý predstavuje exekučný titul bol vydaný v súlade s právnymi predpismi a oprávnenému bolo priznané právo na plnenie, na ktoré mal legitímny nárok. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má oprávnený za to, že rozhodcovskou zmluvou bola platne založená právomoc Rozhodcovského súdu, a preto rozhodnutie, ktoré bolo výsledkom rozhodcovského konania má povahu exekučného titulu a preto navrhuje, aby súd námietky povinnej zamietol.

11. Súdny exekútor v podaní zo dňa 13.12. 2017 zároveň uviedol, že povinná si prevzala upovedomenie o začatí exekúcie dňa 29.11.2017, na dôkaz čoho zaslal aj kópiu predmetnej doručky, pričom námietky proti exekúcii boli doručené do elektronickej schránky súdneho exekútora dňa 11.12.2017, teda boli podané včas.

12. Dňa 30.09.2019 tunajší súd uznesením pod sp. zn. 18Er/378/2017 - 66, vydaným vyšším súdnym úradníkom, námietky povinnej proti exekúcii ako nedôvodné zamietol. Vyšší súdny úradník mal za to, že rozhodcovská zmluva bola osobitne dojednaná, keďže nebola súčasťou zmluvy, ale išlo o dva osobitne, oddelene a nezávisle od seba podpísané dokumenty, vyhotovené na samostatnom liste. Rozhodcovská zmluva navyše bola uzavretá ako nevýhradná, keďže zmluvné strany mali právo voľby pri riešení spotrebiteľského sporu, a teda neobsahovala neprijateľné podmienky podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. K ďalšiemu bodu námietok, konkrétne, že dohodnutá odplata za poskytnutie úveru je neprijateľná, pričom prevyšuje odplatu stanovenú v § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, že povinnej neboli nikdy priamo poskytnuté finančné prostriedky zo zmluvy, pričom tieto boli použité na vykrytie neprimeraných sankcií z predchádzajúcich úverov, úver mal byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov, že oprávnený nekonal s odbornou starostlivosťou, nakoľko oprávnený nepreveroval žiadnym spôsobom schopnosť povinnej splácať úver, vyšší súdny úradník uviedol, že v exekučnom konaní je súd obmedzený iba na skúmanie formálnych alebo obsahových náležitostí exekučného titulu, avšak nemá právomoc skúmať vecnú správnosť exekučného titulu. Pokiaľ ide o nesprávne uvedenie názvu zriaďovateľa rozhodcovského súdu v upovedomení o začatí exekúcie, súd túto skutočnosť pokladal iba za chybu v písaní zo strany konajúceho exekútora. V návrhu na vykonanie exekúcie je rozhodcovský súd, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok, označený správne a rovnako bol správne označený rozhodcovský súd v poverení na vykonanie exekúcie, ktoré vydal tunajší súd dňa 27.09.2017. Na záver vyšší súdny úradník uviedol, že námietky nie sú dôvodné, nakoľko smerovali proti exekučnému titulu a nešlo o procesnú obranu proti neprípustnosti exekúcie.

13. Predmetné uznesenie bolo doručené súdnemu exekútorovi dňa 17.10.2019, právnenému zástupcovi oprávneného dňa 21.10.2019, a právnenému zástupcovi povinnej dňa 29.10.2017.

14. Dňa 12.11.2019 bola súdu elektronicky doručená sťažnosť povinnej v zastúpení právnym zástupcom proti vyššie uvedenému uzneseniu. Sťažnosť bola odoslaná v ten istý deň, t. j. 12.11.2019, teda bola podaná v čas a v zákonnej lehote. Právny zástupca v sťažnosti naďalej trval na skutočnostiach uvádzaných v námietkach, pričom uviedol, že má za to, že rozhodcovský rozsudok bol ako celok vydaný v rozpore so zákonom a ani z časti nie je spôsobilý byť exekučným titulom, na základe čoho nie sú splnené podmienky pre jeho výkon. Uviedol, že rozhodcovská zmluva nebola osobitne dojednaná medzi oprávneným a povinnou, keďže povinná nijakým spôsobom nemohla ovplyvniť jej znenie, keďže jej jednotlivé ustanovenia boli dopredu predtlačené, pričom samotná zmluva má formulárový charakter. Ďalej uviedla, že prihliadnuc na obsah rozhodcovskej zmluvy, je potrebné považovať v celosti za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda povinnej. Oprávnený žiadnym spôsobom nepreukázal, že by rozhodcovská doložka uzatvorená v rozhodcovskej zmluve bola dojednaná individuálne. Z uvedeného dôvodu je v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a od začiatku neplatná. Právna zástupkyňa ďalej poukázala na rozhodovaciu prax rôznych súdov, napríklad aj na rozhodnutie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 10Er/379/2017-96, kde sa jednalo o totožný prípad, išlo o totožnú formulárovú Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Rozhodcovskú zmluvu z rovnakého obdobia. V tomto prípade súd námietkam vyhovel a jeho rozhodnutie bolo potvrdené aj rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2CoE/45/2019-132 zo dňa 17.07.2019. Ďalej odkázala na Smernicu Rady č. 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a na rozsudok Európskeho súdneho dvora sp. zn. C-40/08. Právny zástupca taktiež uviedol, že nesúhlasí s tým, že nesprávne uvedenie zriaďovateľa rozhodcovského súdu je iba chyba v konaní exekútora, bez nejakých ďalších následkov. Súdny exekútor podľa názoru právnej zástupkyne povinnej uviedol, v upovedomení totožný súd, ako je uvedený v rozhodcovskej zmluve, avšak exekučný titul vydal úplne iný rozhodcovský súd.

15. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

16. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

17. Podľa § 239 odsek 1 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

18. Podľa § 240 CSP sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

19. Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

20. Podľa § 243 CSP v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne, a čoho sa sťažovateľ domáha.

21. Podľa § 244 CSP rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.

22. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

23. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

24. Podľa § 250 odsek 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

25. Podľa § 250 odsek 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

26. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník účinného ku dňu uzavretia zmluvy a rozhodcovskej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

27. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

28. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

31. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

32. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

33. Podľa § 53 ods. 4, písm. r) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

34. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

35. Exekučný súd v prvom rade podrobil skúmaniu samotnú zmluvu, ktorá vytvára právny rámec vzťahu medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom a dospel k záveru, že tento právny vzťah je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, nakoľko z obsahu spisu nevyplýva, že by povinný pri uzatváraní tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na druhej strane je nepochybné, že oprávnený uzatváral predmetnú zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo je zjavné aj z výpisu z obchodného registra. Z tohto dôvodu sa v jeho prospech, a to bez ohľadu na to, akým zákonom je zmluvný vzťah upravený (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka). Ďalej súd považuje za potrebné uviesť, že rozhodcovská zmluva má adhézny charakter, čo znamená, že bola vopred pripravená oprávneným, pričom povinný nemohol v zásade meniť jej znenie. Oprávnený vo svojom vyjadrení poukázal na skutočnosť, že dňa 12.08.2013 pri uzavretí zmluvy o úvere, sa zmluvné strany dohodli podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom a zmluva sa uzatvára podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva. Uvedenú skutočnosť súd nemá preukázanú, oprávnený nepredložil súdu také dôkazy, ktoré by svedčili s istotou o tom, že ide o obchodnoprávny vzťah, práve naopak z obsahu zmluvy, ako aj z obsahu všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru vyplýva, že oprávnený vystupoval voči povinnému v rámci svojej podnikateľskej činnosti a povinný ako to vyplýva z uvedených listín ako spotrebiteľ. Nespotrebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, t. j. spôsobom

nevzbudzujúcim pochybnosti, pričom dôkazné bremeno je na veriteľovi t. j. oprávnenom. Pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu je potrebné dodať, že oprávnený sám zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy vo svojej vopred pripravenej formulárovej podobe, a jednostranne určil, ktorému rozhodcovskému súdu bude vec predložená a to rozhodcovskému súdu geograficky vzdialenom od bydliska povinného. Vychádzajúc z obsahu rozhodcovskej zmluvy je túto potrebné považovať v celosti za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

36. Rozhodcovská zmluva je samostatná listina, pričom zmluvným stranám dáva na výber riešenie prípadného sporu pred rozhodcovským súdom alebo pred štátnym súdom. Obsahuje poučenie o rozhodcovskom konaní, jeho opis. Napriek týmto skutočnostiam má súd za to, že je uzavretá v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, upravujúcimi spotrebiteľské zmluvy. Rozhodcovská zmluva má klasickú predpripravenú formu, kde boli iba rukou dopísané osobné údaje povinnej. Súd má teda za to, že nejde o individuálne dojednanú rozhodcovskú zmluvu resp. ustanovenia, aj keď sa nachádza na samostatnom papieri, dáva na výber druh súdu, nakoľko povinná nemohla ovplyvniť obsah jednotlivých ustanovení, mohla ju iba ako celok podpísať, alebo odmietnuť, čo sa v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka nepovažuje za individuálne dojednané ustanovenia. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 21XECdo/8/2016 zo dňa 22.02.2017, kde tento v odôvodnení uviedol: „V preskúmvanej veci odvolací súd nesprávne vyhodnotil zákonnosť prijatej rozhodcovskej zmluvy, pričom sa obmedzil len na konštatovanie že bola podpísaná, čím došlo k jej individuálnemu dojednaniu, preto podľa jeho názoru nemôže byť považovaná za neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Zo zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávneným a povinným vyplýva, že rozhodcovská doložka bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá už v deň podpisu zmluvy, i keď na samostatnej, individuálnej listine, avšak formou predtlačenej formulára. Dovolací súd priznáva žalovanej ak poukazuje na nevyváženosť dohodnutej rozhodcovskej doložky, nakoľko jej obsah nemohla ovplyvniť, nakoľko spôsobovala nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinnej ako spotrebiteľa.“ Z uvedeného teda vyplýva, že pod individuálnosťou dojednania sa nemyslí iba podpísanie rozhodcovskej zmluvy na samostatnom papieri, ale osobitné individuálne dojednanie rozhodcovskej zmluvy medzi oprávneným a povinným, pri ktorom by mal povinný právo meniť resp. ovplyvniť obsah zmluvy.

37. Spôsob, akým bola rozhodcovská doložka v rozhodcovskej zmluve v predmetnej exekúcii koncipovaná a spotrebiteľovi predložená spolu s všeobecnými podmienkami, nesvedčí o individuálnom dojednaní rozhodcovskej zmluvy, ale skôr o zámernom predkladaní zmluvných podmienok, zmluvy aj rozhodcovskej zmluvy v ten istý deň, čím oprávnený zrejme sledoval vylúčenie tohto dojednania spod režimu súdnej kontroly. Nie je možné hovoriť o tom, že by si povinný osobitne vyjednal obsah zmlúv, práve naopak povinný rozhodcovskú zmluvu mohol ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým obchodným podmienkam, teda aj rozhodcovskému konaniu, nakoľko je pravdepodobné, že nepodpísaním predloženej rozhodcovskej zmluvy by nedošlo k podpisu zmluvy o úvere, nakoľko tieto zmluvy sa podpisovali v jeden deň a pred tou istou osobou. Súd zároveň poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2CoE/45/2019 zo dňa 17.07.2019, kde daný súd vyslovil názor, že: „Už samotná forma, v akej sú zmluvné dojednania napísané, drobným, ťažko čitateľným, husto popísaným textom sama o sebe podstatne sťažuje riadne oboznámenie sa spotrebiteľa s obsahom dojednania v takomto texte obsiahnutými. Ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka sa má vykladať z pohľadu spotrebiteľa a jeho ochrany. Ak by dodávateľ inicioval konanie na rozhodcovskom súde, je klauzula neprijateľná, ak nie je alternatíva daná pre spotrebiteľa, aby rozhodcovské konanie zastavil alebo odvrátil. Spotrebiteľ môže svoje práva uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej zmluvy, ale ak sa tak rozhodne aj v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle citovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Možnosť voľby pre spotrebiteľa je len zdanlivá, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veritelia, čo možno odôvodniť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy. Predkladanie rozhodcovských zmlúv spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá rozhodcovského konania a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov. Je vylúčené, aby za takýchto okolností súd akceptoval rozhodcovskú zmluvu.“. Súd ďalej poukazuje na to, že týmto konaním, postupom došlo medzi zmluvnými stranami k narušeniu rovnováhy, a to v neprospech spotrebiteľa t. j. povinného. Neprijateľnou podmienkou je tá skutočnosť, že spotrebiteľ sa podpisom zmluvy, obsahom ktorej je takáto rozhodcovská doložka vopred

vzdal svojho práva na účinnú procesnú obranu. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená, exekučný súd poukazuje na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR napr. na Uznesenie sp. zn. 6MCo 9/2012, ako aj na článok 3 Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 10Sžr/136/2012 zo dňa 15.3.2013, v ktorom vyslovil názor, že: „nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo inú zmluvu, od ktorej závisí“.

38. Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. marca 2012 sp. zn. 6Cdo 1/2012).

39. Podľa judikatúry ESD je povinnosťou členských štátov a ich orgánov zabezpečiť, aby nekalé podmienky v zmluvách nezaväzovali spotrebiteľov a prihládajúc ex offo k ich neplatnosti dosiahnuť odradzujúci účinok prispievajúci k ukončeniu ich používania zo strany predajcov alebo dodávateľov.

40. S poukazom na znenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka rozhodcovská doložka uzavretá v rozhodcovskej zmluve je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu na konania a takto vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý je vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienke nemôže byť exekučným titulom, lebo ide o nulitný právny akt.

41. Exekučný súd teda mal za to, že bola sťažnosť povinnej dôvodná, pričom napadnuté uznesenie zmenil tak, že námietkam povinnej vyhovel s poukazom na skutočnosť, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v rozhodcovskej zmluve nezodpovedala vyššie citovaným podmienkam uvedených v ustanovení § 53 ods. 1-4 písm. r), ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech povinného ako spotrebiteľa. Oprávnený v predmetnej exekúcii nepreukázal, že rozhodcovská doložka bola dojednaná individuálne, preto sa v súlade s ustanovením § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka nepovažuje za individuálne dojednanú, a preto exekučný súd konštatuje neprijateľnosť rozhodcovskej doložky.

42. Na záver súd uvádza, pokiaľ ide o nesprávne uvedenie názvu zriaďovateľa rozhodcovského súdu v upovedomení o začatí exekúcie, keďže spisová značka ako aj dátum vydania rozhodcovského rozsudku, dátum nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti je uvedený správne, ide iba o chybu v písaní, ktorú súdny exekútor mohol a mal odstrániť vydaním opravného upovedomenia o začatí exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd. Podľa § 363 z. č. 160/2015 Z. z. o Civilnom sporovom poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 z. č. 160/2015 Z. z. o Civilnom sporovom poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 ods. 1 z. č. 160/2015 Z. z. o Civilnom sporovom poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na

základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa § 365 ods. 2 z. č. 160/2015 Z. z. o Civilnom sporovom poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa § 365 ods. 3 z. č. 160/2015 Z. z. o Civilnom sporovom poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.